

gennem omfattende kriminalitet, indbrud, tyveri, og hvad det kan være.

Der skiller vandene nok her i Folketinget. Der er nogle gode viljer. Der er nogle ordførere, der synes, at der også skal gøres noget – jeg lagde mærke til, at hr. Karsten Nonbo fra Venstre er en af dem – men virkemidlerne, der er i dag, synes jeg ikke er gode nok. Det kan godt være, vi er heldige, at vi har nogle gode medarbejdere nogle steder, der virkelig får gjort det, men der er så mange ting, som vi gerne vil have politiet til, og der er så mange opgaver. De ressourcer, man har rundtomkring i politikredsene, er ikke nok, og instrumenterne mangler derfor, når det kommer til stykket og man opdager, at man ikke kan få den unge ind på det rette spor, man gerne vil.

Her er kerneproblemet – hvis vi ser på statistikkerne – at volden, de grove kriminalitetsformer, er steget markant. Man må, uanset om man er socialdemokrat eller fra Enhedslisten eller konservativ eller Venstremand, erkende, at sådan er det. Der ligger en gigantudfordring foran os, som vi skal have gjort noget ved.

På en eller anden måde skal vi have gjort noget ved den, og der er vi kommet med vores forslag, men de er åbenbart ikke gode nok. Så må vi se, hvad andre kan komme med. Jeg må indrømme, at jeg ikke her fra talerstolen har hørt nogen forslag, der kan matche de forslag, Dansk Folkeparti er kommet med, og jeg kan konstatere, at den udvikling, vi taler om her, ser ud til at fortsætte i en negativ retning.

I Visionsudvalgets rapport om fremtidens politi, der kom i går, siger man på side 63 om udviklingen i kriminaliteten:

»Når prognosen – på trods af forskydningen mod flere ældre – ...« – der kommer nemlig flere ældre ifølge prognoserne, det ved vi vist godt – »... samlet set viser en beskeden stigning, skyldes det, at der må forventes en stigende kriminalitetshyppighed i ungegruppen (16-24 år), og at denne aldersgruppe vil udgøre en uændret andel af den samlede befolkning. Baggrunden for den forventede stigende kriminalitetshyppighed i ungegruppen er, at andelen af efterkommere – der har et markant højere kriminalitetsniveau end gennemsnittet – vil komme til at udgøre en stigende andel af ungegruppen«.

Kl. 17.20

Det er kernen i det her. Vi har en såkaldt ungegruppe, der i stigende omfang begår kriminalitet, og vi har nogle forældre, der er uintegrerede og ikke i stand til at lede den unge ind på det rigtige spor. Måske er vedkommende, der skal

lede den unge ind på det rigtige spor, i virkeligheden ikke i stand til at læse og skrive dansk og kan selvfølgelig heller ikke tage imod mange af de gode råd, som nogle af partierne mener skal gives, fordi personen simpelt hen er uintegreret og ikke er i stand til at følge med.

Jeg må erkende, at der efter min mening ikke er en tilstrækkelig seen problemerne i øjnene her i Folketinget. Jeg ved godt, at det er lidt sent på eftermiddagen, snart aftenen, og at der er nogle ordførere, der ikke er til stede, og at vi måske derfor har en debat, som ikke er så lang og fyldig. Men jeg synes alligevel godt, at vi, når det nu er i Folketinget og vi har en førstebehandling af nogle vigtige problemer, kunne samle os sammen til at sige noget markant og gøre noget markant fra Folketingets side.

Hvis vi som sagt ser på statistikkerne, er det jo ikke en lille stigning, der er tale om. Volden for de 15-17-årige er i perioden 1994-2003 steget fra 482 tilfælde i 1994 til 918 tilfælde i 2003. I den børnekriminalitet, som ikke er så velregistreret, må man nok sige, fordi de er under den kriminelle lavalder – det er børn og unge under 15 år – er der tale om, at der i 1992 var 64 voldstilfælde, i 2002 var der 199. Det vil sige, at mere end hver anden dag i gennemsnit er der et ungt menneske på under 15 år, under den kriminelle lavalder, som begår vold og registreres for at have begået vold. Det er ikke godt.

Det er noget af det, politifolkene registrerer rundtomkring. Man taler f.eks. i Svendborg Politikreds om, at man i de første 3 måneder af 2005 oplevede en kraftig stigning i kriminaliteten blandt de helt unge. Man taler hos Lyngby Politio, at piger er meget kriminelle, helt ned til 11-årsalderen. Man opdager, at selv i gode familier er der pige-kriminalitet, der meget overraskende, kan man sige, er af meget, meget stort omfang. På Møn, hvor en politiassistent har undersøgt de her ting via SSP-samarbejdet, taler man om, at man har bander, der går rundt, af helt unge kriminelle, hvor det altid er den, der er under den kriminelle lavalder, som er den skyldige. Banden eller gruppen siger, at det nok lige var hende eller ham, der er 14½ år, som begik det hele. Så har vi det problem, at man ikke kan straffe, og at man ikke kan skride ind fra samfundets side.

Vi siger ikke i Dansk Folkeparti, at unge under 15 år skal i fængsel. Det er der ikke nogen der må misforstå. Men vi siger, at der skal en sanktion til under organiserede former. Jeg lagde mærke til, at hr. Morten Bødskov misforstod